

§ 301 tr. z. je úmyselné ublíženie niekomu na tele alebo poškodenie jeho zdravia, kým obžalovaný nemal úmysel ublížiť na tele H-ovi, a preto nie je splnená skutková náležitosť činu podľa § 301 tr. z. Zmätočná sťažnosť nie je základná.

Podľa zistenia nižších súdov obžalovaný spozoroval, že M. s H. ho nasledujú, obrátil sa smerom k nim, vystrelil z revolveru, aby zasiahol M., ale strelou zasiahol H.

Z tohoto zistenia plynie, že obžalovaný vykonal taký čin, ktorý podľa všeobecnej skúsenosti má za následok poškodenie tela.

Tento čin, vykonaný z vlastného rozhodnutia obžalovaného, a spôsob prevedenia — strelenie na ohrozenú osobu — poukazuje na to, že obžalovaný aj chcel vyvolať očakávaný výsledok. Nie je tedy mylný záver nižších súdov, že obžalovaný konal v úmysle vyžadovanom v § 301 tr. zák.

Obžalovaný konal tedy v úmysle ublížiť na tele alebo poškodiť zdravie proti osobe, ktorú zasiahnuť chcel, ale zasiahol inú osobu. Právny statok, proti ktorému obžalovaný útočil, a právny statok, ktorý bol útokom zasiahnutý, sú s hľadiska trestného zákona rovnocenné.

Za tohoto stavu veci je obžalovaný zodpovedný za výsledok bez ohľadu na to, že jeho útok zasiahol inú osobu, než proti ktorej bol namierený, lebo výsledok spôsobiť chcel, bárs aj u inej osoby, než ktorú zasiahol.

Čís. 5959.

Aj keď obvinený mladistvý previnilec sám nepodal odvolanie proti rozsudku súdu prvej stolice čo do viny, má právo uplatniť zmätočnú sťažnosť čo do viny proti rozsudku odvolacieho súdu, ak sa proti prvostupňovému rozsudku odvolali čo do viny jeho obhájca alebo zákonný zástupca a tak mu zachovali ono právo.

(Rozh. zo dňa 7. septembra 1937, Zm IV 404/37.)

Proti odsudzujúcemu rozsudku súdu mládeže odvolali sa čo do viny obhájca mladistvého previnilca a jeho matka ako zákonná zástupkyňa; proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu podaly zmätočnú sťažnosť tieže osoby a obvinený sa k nim pripojil. Najvyšší súd vybavil vecne i zmätočnú sťažnosť mladistvého previnilca, vychádzajúc zo zásady naznačenej v záhlaví.

Čís. 5960.

O soulož ve smyslu § 232 tr. zák. — tedy o dokonaný trestný čin a nikoli jen o pokus — jde i tehdy, snažil-li se sice pachatel o immissio penis, avšak nepodařilo se mu to zcela, t. j. tak, aby úd přešel přes hymen.

(Rozh. ze dne 7. září 1937, Zm IV 475/37.)